

Manifest del Corrent Social Cristià

Amb motiu de la vinguda de Lleó XIV

PER UNA DEMOCRÀCIA DE LA DIGNITAT HUMANA

Una proposta política inspirada en l'humanisme cristià per a la regeneració, reparació i reforma moral, econòmica, política i institucional

El nostre país viu una crisi que va molt més enllà de l'economia, de les institucions o de l'alternança entre governs. És una **crisi de confiança, de sentit i de projecte col·lectiu**.

Cada vegada són més els ciutadans que perceben que **la política ha deixat de servir el bé comú** per convertir-se, massa sovint, en una disputa permanent pel poder. La polarització substitueix el diàleg, la propaganda desplaça la veritat, els interessos de partit prevalen sobre l'interès general i la desconfiança erosiona els vincles que sostenen la convivència democràtica.

Davant aquesta realitat, no n'hi ha prou amb noves reformes administratives ni amb mesures parcials. **Cal recuperar els fonaments**.

La **Democràcia de la Dignitat Humana** neix d'una convicció tan senzilla com decisiva: tota persona posseeix una dignitat inherent, inviolable i inalienable que no depèn de la seva dependència, de l'edat, de l'origen, de la salut, de la situació econòmica ni de les decisions circumstancials de les majories polítiques.

Aquesta dignitat és el **fonament de la llibertat, de la justícia i del bé comú**.

Forma part del millor llegat de la civilització europea i troba una expressió especialment rica en la **Doctrina Social Cristiana**. Sense constituir un programa polític tancat, aquesta tradició ha desenvolupat, al llarg de més d'un segle, un conjunt de principis capaços d'orientar la construcció de societats més lliures, més justes, més cohesionades i més humanes.

Per això aquest projecte s'inspira explícitament en l'humanisme cristià, però s'adreça a tots els ciutadans que comparteixen la defensa de la dignitat de la persona, de la responsabilitat, de la solidaritat i de la recerca del bé comú, independentment de les seves conviccions religioses.

Segueix-nos a:

Dignitat, responsabilitat, solidaritat i bé comú en el sentit precís, exacte i objectiu de cada mot i, per tant, alliberat de manipulacions ideològiques partidistes.

No aspirem a una política confessional. Aspirem a una política amb fonaments.

Una política que torni a considerar la vida humana com un bé que mereix protecció, respecte i acompanyament en totes les seves etapes des que és engendrat constitueix un nou ésser humà dependent en tot de la mare, fins a la seva mort natural deslliurat, tant com sigui possible, de sofriments per mitjà de l'acompanyament i l'atenció pal·liativa. La dependència forma part de la condició humana i no justifica la seva mort. Al contrari, i com ha expressat Lleó XIV, en les limitacions de la vida humana trobem la millor possibilitat de millora de nosaltres mateixos i d'exercitar l'amor, que és la condició humana per excel·lència.

Una política que reconegui la família com la primera comunitat humana, el primer espai de solidaritat, educació i transmissió cultural, i la principal font de capital social i humà de la societat. I, per tant, que rebí els ajuts econòmics, universals i específics adequats per al compliment de la seva tasca, que s'erradiqui la pobresa infantil i que es faciliti una llar a les famílies amb fills i a les noves famílies: que tota legislació sigui feta i verificada des de la perspectiva de la família.

El dret inalienable dels pares a l'educació moral i religiosa dels fills i la subjecció de l'ensenyament escolar a aquest principi. Conseqüentment, cal una política que garanteixi la llibertat educativa, la llibertat de consciència i la llibertat religiosa com a pilars essencials d'una societat veritablement plural.

Una política que posi l'economia, la ciència i la tecnologia al servei de la persona, i no la persona al servei del mercat, de l'Estat o de la tecnocràcia.

Una política capaç d'afrontar els reptes migratoris amb humanitat, responsabilitat i voluntat d'integració, fent compatibles la solidaritat i la cohesió social, es regulin els fluxos d'entrada per fer viable el bé comú del país; i, alhora, que s'arbitrin mitjans perquè les persones puguin viure en els seus països d'acord amb un primer dret: el dret a no emigrar.

Una política basada en el principi de subsidiarietat que reforci la societat civil, les famílies, les associacions, les comunitats locals i totes aquelles institucions intermèdies que protegeixen la llibertat davant qualsevol deriva centralitzadora o burocràtica, davant tota pretensió de l'estat de guiar les nostres vides i modelar la nostra forma de pensar. Aquest principi comença en l'escola pública de la qual cal suprimir tots els projectes d'adoctrinament ideològic.

Una política que recuperi la cultura del diàleg, de la reconciliació i de l'amistat cívica, perquè un país no es construeix sobre l'enfrontament permanent, la polarització, l'aixecament de murs entre uns i altres i la desqualificació mútua, sinó sobre allò que uneix. I el primer que hauria d'unir a tots els polítics és que han de sentir una estima entre ells per sobre de les seves diferències perquè es pressuposa que tots, per uns o altres camins, cerquen el bé.

No som ingenus. Entenem que això avui és inexistent en la vida política i aquest és un dels motius que demanen la seva reparació i regeneració, però el principi pel qual s'ha de guiar la pràctica política, el de l'amistat civil, o, si es vol, la concòrdia, ha de ser formulat ja d'entrada.

I una política que torni a exigir dels governants exemplaritat, honestedat, transparència, competència i autèntica vocació de servei.

Aquest projecte no neix de la nostàlgia ni de la confrontació.

Neix de la convicció que necessitem una nova etapa de regeneració moral, cultural i institucional.

Necessitem ciutadans disposats a afirmar novament que la veritat importa.

Que la llibertat exigeix responsabilitat.

Que la solidaritat és inseparable de la justícia.

Que el servei és la forma més noble d'exercir el poder.

I que la democràcia només arriba a la seva plenitud quan reconeix que la persona humana n'és el principi, el centre i la finalitat.

La Democràcia de la Dignitat Humana vol ser, precisament, això: un projecte polític inspirat en l'humanisme cristià i obert a tots aquells que desitgen un país més lliure, més just, més cohesionat, més responsable i més humà.

Perquè la dignitat de la persona no és una idea entre moltes altres.

És el fonament sobre el qual es pot reconstruir la confiança, renovar la convivència i construir una esperança compartida.

Si vols participar en la construcció de la Democràcia de la Dignitat Humana, [entra aquí](#).

Corrent Social Cristià (e-C) "El Corrent"

Barcelona, 11 de juny de 2026.

Segueix-nos a: